

1. Валенко Є.В. Як виховати талановитого учня / Є. В. Валенко // Психолог. –2014. – № 11-12. – С. 89-93.
2. Колупаєва А.А., Савчук Л.О. Діти з особливими освітніми потребами та організація їх навчання. Видання доповнене та перероблене./ наук.-метод. посіб./ А.А. Колупаєва, Л.О.Савчук, К.:Видавнича група «АТОПО», 2011. – 274с.
3. Сухоминський В. О. Вибрані твори: в 5 т. / В. О. Сухомлинський. – К.: Радянська школа, 1983. – Т. 2. – С. 283.

Раточка Г. І., студентка ОС
«Магістрк.пед.н., ст. викладач
Кас'яненко О.М., Мукачівський
державний університет

МЕТОДИ ТА ФОРМИ ОРГАНІЗАЦІЇ КОРЕКЦІЙНО-РОЗВИВАЛЬНОГО НАВЧАННЯ ДІТЕЙ РАНЬОГО ВІКУ ІЗ ЗАТРИМКОЮ МОВЛЕННЕВОГО РОЗВИТКУ

Особливістю логопедичної роботи з дітьми третього року життя є її розвивальна спрямованість. Компенсаторні можливості мозку дитини віком 2-3 роки ще досить великі, і патологічний стереотип є недостатньо сформованим. Тому основним завданням у роботі з дітьми раннього віку з вадами розвитку є створення розгалуженої системи збуджень і спонукальних мотивів, котрі за інтенсивністю значно б домінували над силою мотивів небажаної діяльності [1]. Без створення мовленнєвого розвивального оточення це завдання, на нашу думку, не можливо вирішити.

Гра, як провідний вид діяльності дошкільників, є найбільш ефективним засобом для формування розвивального середовища. Виходячи з того, що в дітей із ЗМР спостерігаються труднощі формування деяких вищих коркових функцій (слухомовленнєвого сприйняття, орієнтування в просторі, конструктивного праксису, просторового та часового синтезу), а також особливості інтелектуальної діяльності (підвищена виснажливність, нерівномірна працездатність, порушення пам'яті, зокрема мовленнєвої, відсутність довільності в діяльності, схильність до інертності, тощо) є закономірним той факт, що зазначена категорія малюків важко включається в організовану педагогом ігрову діяльність. Гра є провідним видом діяльності дітей дошкільного віку, а отже й ефективним засобом організації розвивального середовища для малюків із мовленнєвою патологією[1].

У процесі дослідження нами було встановлено, що на початку корекційно-розвивального курсу у дітей третього року життя із ЗМР спостерігалася бідність та незавершеність ігрової діяльності. Для них були характерними маніпулятивні ігри та рухливі ігри, які часто завершувалися конфліктом (діти відбирали в інших іграшки, штовхалися, билися, або навіть кусалися). Час цілеспрямованої діяльності в процесі гри на занятті складає 2-3 хвилини. Нерівномірність розвитку мислення зазначеної категорії дітей виявлялася і у формах діяльності, які тісно пов'язані з розвитком мовлення і наочно-дійового мислення. Недостатнє розуміння зв'язного мовлення, логіко-граматичних конструкцій в окремих малюків призводила до того, що ці діти не розуміли змісту казок, пропонуваніх програмою для читання та опрацювання в молодшій групі. Діти із уповільненим темпом мовленнєвого розвитку виявили більш продуктивний характер ігрової діяльності. У них спостерігалися не такі виражені порушення слухомовленнєвої пам'яті та уваги, здатність до цілеспрямованої діяльності спостерігалася упродовж 4-5 хвилин. Діти відносно легко (у порівнянні з однолітками із ЗМР) включалися в сюжетну гру, організовану дорослим, однак самостійно організувати сюжетну гру, де необхідна участь мовлення, діти з уповільненим темпом мовленнєвого розвитку були неспроможні.

На фронтальних заняттях у дітей формуються навички колективної гри. З малюками проводилися ігри, спрямовані на розвиток та корекцію немовленнєвих психічних функцій (вкладки, пірамідки, конструктори, пазли тощо). Спочатку пропонувалися ігри «поряд»

(спостереження за грою дорослого або грою дорослого з іншою дитиною), потім поступово в сумісну гру залучаються декілька малюків. Під час такої гри кубики, пірамідки, цеглинки вже використовувалися як будівельний матеріал для лялькового будинку або казкового містечка, тощо.

Робота з формування та розвитку імпресивного та експресивного мовлення (безпосередньо формувальне навчання) в дітей третього року життя повинна здійснюватись в наступних формах:

- в індивідуальній корекційній роботі (щоденно);
- на спеціальних підгрупових заняттях з двома-трьома дітьми, котрі мають приблизно однаковий рівень мовленнєвого розвитку (чотири рази на тиждень);
- на комплексних фронтальних заняттях (один раз на тиждень);
- на тематичних фронтальних заняттях (один раз на місяць).

Тривалість індивідуальних занять повинна становити 10-12 хвилин, підгрупових – 12-15 хвилин. Кожне заняття містило 2-3 завдання тривалістю 3-5 хвилин. Комплексні та тематичні заняття, які проводяться з групою дітей, повинні тривати до 20 хвилин. Під час цих занять передбачається залучення дітей в різні види діяльності (дидактичні, рухливі ігри, спостереження за реальними об'єктами, малювання, конструювання тощо) [2].

Як відомо, проблема розвитку і корекції мовлення дітей раннього віку є комплексною, вона спирається на дані не тільки загальної та спеціальної дидактики, психології, медицини, а й лінгвістики та психолінгвістики. За умови спеціально розробленої методики стимуляції і корекції мовлення дітей раннього віку можна якісно підвищити їх загальний рівень мовленнєвого розвитку.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Шеремет М.К., До проблеми ранньої діагностики та корекції відхилень у мовленнєвому розвитку дітей перших трьох років життя/ Н.В. Манько, М.К.Шеремет// Підвищення ефективності логопедичної роботи в умовах здійснення дошкільної та початкової освіти: Матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції. – Херсон: Айлант, 2006. – С. 105-109.

2. Рібцун Ю. В. Я учуся розмовляти: логопедичний альбом з розвитку мовлення дошкільників 3–6 років / Ю. В. Рібцун. — К.: Генеза, 2018. — 160 с.

Рушак Е.В., студентка групи ПО-3
Науковий керівник:

к.пед.н., доцент **Товканець О. С.**

ДВНЗ «Ужгородський національний університет»

ОСОБЛИВОСТІ ХУДОЖНІХ ЗДІБНОСТЕЙ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ТА ЇХ РОЛЬ У ЕСТЕТИЧНОМУ ВИХОВАННІ

У процесі виконання творчих завдань, ігор, проектів, тренінгів, сенсорних завдань, завдань-конкурсів, театралізацій, під час розв'язання творчих проблем та ін. діти набувають рис особистості, яка здатна до творчості у різних видах діяльності. Педагогічний досвід стверджує, що художня творчість у дитячі роки – умова та засіб максимального розкриття творчих здібностей, активізації емоційно-почуттєвої та комунікативної сфери, пізнавальних інтересів та духовного потенціалу школярів.

Художні здібності – особлива обдарованість, що виражається у прихильності, потребі й можливості до художньої творчості, у легкості засвоєння навичок творчої діяльності в тому чи іншому виді мистецтва. Художні здібності є складною, багатогранною, гнучкою та багатофункціональною системою, яка дозволяє людині досягти успіху у художній творчості. Художні здібності не є вродженими, вони обумовлені задатками, і для їх розвитку людина повинна пройти великий і складний шлях. Розвиток здібностей розвивається в діяльності

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>